

1677 2. Beh. af Forst. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1874 til 31. Marts 1875. 1678

undersøge Klagen's Rigtighed søgte at faae Klageren dømt for falske Klagemaal, gjøre sig skyldig i en grov Forsyndelse mod sin Embedspligt, og fremdeles gjøre sig skyldig i et Forhold, der næstendels maatte stemple ham som en moralsk værdig Person. Det er i det Mindste min Opfattelse af Sagen. Jeg kan umulig tro, at det har været det ærede Medlems Hensigt at udslynge en saadan Beskyldning mod mig, og saa meget mere føler jeg mig overbevist derom, som jeg ikke nærer den ringeste Tvivl om, at Thingets ærede Formand, hvis han, som jeg forudsætter, havde lagt Mærke til disse Ord og i dem havde fundet en saadan Beskyldning, ikke vilde have ladet en saadan Udtalelse fra det ærede Medlems Side gaa upaataalt hen. Jeg vil kun sige saa meget, at hvis en saadan Udtalelse var fremkommen udenfor denne Sal mod mig eller om mig fra en Mand, paa hvis Udtalelser jeg overhovedet troede, at jeg burde lægge nogen Vægt, veed jeg, hvilken Vej jeg havde at gaa i den Anledning. Nu er den fremsført af et æret Medlem i dette Thing. Det er en Omstændighed, der paa den ene Side gjør, at jeg maa lægge forpøget Vægt paa Udtalelsen, men paa den anden Side behøver jeg heller ikke at gjøre opmærksom paa, at jeg er affaaeren fra at gaa anden Vej end netop den, at forebringe Sagen for det ærede Thing selv. Jeg haaber imidlertid, at det ærede Medlem vil stadfæste den Formening, jeg har tilladt mig at udtale, at han ikke har tænkt paa at lægge den Betydning i Ordene, der som sagt imidlertid forekommer mig at være den naturlige.

Sable: Digesaa overrasket som den høitærede Minister, der ikke var tilstede den Dag, da dette blev fremsført, synes at være bleven ved at se disse Ord, ligesaa overrasket maa jeg finde mig ved, at den høitærede Minister har villet give dem en saadan Betydning som den, han har fremsført. Ganske vist hører jeg ikke og vil aldrig høre til dem, der, naar de have fremsat Uttringer, enten paa Tryk eller med Ord og da skulle til at svare for dem, søge at komme bort fra dem ved tomme Forklaringer, som man saa ofte ser ved Pressesager og flige andre Sager. Men ved denne Leilighed kan jeg dog, naar jeg beder den ærede Minister om at gjennemlæse hele den Række af Betragtninger, jeg fremsførte, kun finde een saadan med Hensyn til denne Sag, nemlig at den nuværende Ministerium eller i alt Fald en Del af det staar i altfor nær Forbindelse med Embedsmændene og i for liden Forbindelse med den øv-

rige Befolkning, som bliver styret af Embedsmændene, og det var dette Syn paa hele Sagen, set fra Ministeriets Standpunkt som hørende sammen med Embedernes Besørgelse her i Landet, som jeg vilde fremhæve, og ingenlunde Noget, som i mindste Maade lignede det, som den ærede Minister nu fremsatte. Dette kan jeg saameget mere godtgjøre, som jeg ellers ikke pleier at læse mine Foredrag igjennem, naar de ere bleven trykte i Tidenden — dertil har jeg ikke Tid — men dette har jeg netop gjort ved denne Leilighed, fordi jeg skulde bruge, hvad jeg havde sagt, paa andet Sted, og jeg er da bleven opmærksom paa adskillige betydelige Feil ved Trykningen. Jeg har foranlediget en Rettelsete, som man vil finde i et af de sidste Numre af Tidenden, og ogsaa paa dette Punkt har jeg fundet, at den, der har gengivet mine Ord, ikke har gengivet dem rigtigt. Naar for Ørigt den ærede Minister spurgte mig, hvad jeg sigtede til, vil jeg sige, at det ikke er mere end et Naars Tid siden, at der blev ført Klager over en Retstbetjent af nogle Mænd i Retskredsens, hvor den første Undersøgelse blev rettet mod Klageren med Hensyn til, hvorvidt Klagen var fremkommen paa rette Maade. Det er kun een Side af Sagen, at der kunde være en Tilbøielighed til først at rette sig mod Klageren, før man retter sig mod den Mand, mod hvem Klagen rettes, og jeg skal ikke trætte Thingets ærede Medlemmer videre dermed, men da den ærede Minister har ønsket at komme tilbunds i min Tankegang, skal jeg ogsaa gjentage den for Thingets ærede Medlemmer saa tydeligt, som jeg paa staaende Fod er i Stand dertil. Det er denne: Vore Embedsmænd her i Landet ere udrustede med betydelig Myndighed, og ikke blot det, men deres Ord staa mere til Troende end Andres Ord, hvilket vil ses deraf, at naar en Mand, som skal søge Et eller Andet, skal have et Vidnesbyrd, skal han i Reglen have en Embedsmands Vidnesbyrd. Saaledes er Tilstanden her i Landet. Naar man nu har givet en Mand i en By en høj Grad af Myndighed, er det menneskeligt, at Myndigheden misbruges; og naar Befolkningen tidt og mange Gange føler sig trykket ved den betydelige Myndighed, som er nedlagt i Embedsmændenes Haand, naar de vende sig til den, hos hvem de kunde ønske at finde den upartiske Myndighed, der vilde forsvare dem, som ikke en Gang have Sethed i at fremsætte deres Klager i det juridiske Sprog, der hører til, saa er det, at jeg for mit Vedkommende har savnet Noget, har fundet, at man fra Ministeriets Side ikke var Befolkningens